

χιλ άδεις και δεκακοσίους δεκά μύς, ολίγες τραγα-
νίζουσι καθ' εκάστην τήν τροφήν εξήκοντα τεσσα-
ρων χιλιάδων και εξακοσίων δεκαήκοντα ανθρώπων!

Τά πράγμα, ως βλέπετε, εί α-αγνώστα, είναι
καθ' υπερβολήν σπουδαίον, και διά τούτο ο φίλος
του ανθρώπινου γένους Μπάρμπα Θωμάς ενήγα-
γήθη όλη ψυχή και διασα εις τό να εύρη μισον
εξολοθρευτικώς σκοπιμώτερον ή τά συνήθη.

Αλλά εις αυτό, ο ειλείται και άλλη ανακάλυψις
πολύ σπουδαιοτέρα, ή μάλλον είπειν, ανεκτίμητος.
Διά συντόνων παρατηρήσεων και συλλογισμών, έφίεσε

των, προς τινα γωνίαν έπειτα διήκτοντες εντός αυ-
του σκύλον, έκτίδα, ή γαλήν, (ως επί τό πολύ όμως
σκύλον) προκαλοϋσι τήν μάχην, σκοπός της όποιας
είναι τό να φονεύη ύπ' αυτού, εντός ώρισμένου αλλά
βραχυτάτου χρόνου, όσον ένεστιν ανώτερος ά-
ριθμός ποντικων.

Βλέπω τον Έλληνα αναγνώστην αποστρέφοντα τό
πρόσωπον του απο τήν ναυτικήν ταύτην σκηήν. Αλλά
ο Έλληνα αναγνώστης δέν αγαπά ως οι Βρετανοί τά
στοιχήματα. Ίδού δε και ποιοι κανόνες τηρούνται
κατά τας άγδεις ταύτας μάχας.

να έννοήση ο σφοδρ
ποντικολόγος ότι εάν
οί μύς είναι τοσοϋτον
επιβλαβεεις ζωντες, με-
τά θάνατον όμως γί-
νονται μεγίστης ωφελείας
πρόξενοι! «Τά
πτώματα, λέγει, των
ποντικων χρησιμεϋου-
σιν εις τό να λιπαί-
νωσι θαυμασίως τους
άγρους, και διά τού-
το πρέπει να συστη-
θώσι παντοϋ σταδία
κυνομουμαχιων.» Λυ-
ποϋμαι ότι ο Μπαρ-
μπα Θωμάς έλησμό-
νησε να προσθήσθι ότι
πρό της γεωργίας, και
ή βιομηχανία εύηργε-
τήθη οϋ μικρόν απο
τους μύς, κατεργα-
σθείσα τά δέρματά
των, και κατασκευά-
σατα τά λεγόμενα
της Σουηδίας χειρό-
κτια! Όμολογητέον
άρα ότι επί των πον-
τικων εφαρμόζεται ά-
ξιολόγως τό γνωστόν
έκείνο ρητόν, «ό γάρ
θάνατός σου ζωή μου!

Έκαστος σκύλος πρέπει
να σπαράξη τόσους μύς
όσων λιτρων βάρος έχει
αυτός· τό όνομα του
κυρίου του σκύλου, κα-
θώς και τό όνομα, τό
σχήμα και τό βάρος του
σκύλου αυτού, προς δε
και ο αριθμός των μυ-
ων τους όποιους χρεω-
στεί να φονεύσθι, σημει-
οϋνται ακριβώς επί γραμ-
ματίου τό όποιον ρίπτε-
ται εντός τινος πύλου.
Μετά ταϋτα εκλέγουσι
δικιτηήν, και χρονο-
κράτορα ή άνθρωπον χρέ-
ος έχοντα να παρατηρή
ακριβώς τήν ώ.αν· τό-
τε εκβαλλουσιν απο
τον πύλον έ γραμμα-
τίον, και βάλλουσιν εν-
τός του σταδίου ή της
πλατείας τόσον αριθμόν
μυων όσοι σημειϋνται
έν αυ-φ. Άλλος τις
κρατεί τον σκύλον, και
ρίπτει αυτόν εντός του
σταδίου όταν ακούσθι τον
χρονοκράτορα κραζοντα
Time! (καιρός). Εάν
τις των στοιχηματιζόν-

Μυοθήρας.

Αλλά ως έλθωμεν τέλος πάντων και εις τας κυνο-
μουμαχίας. Είπαμεν ήδη όποιος ένθουσιασμός υπεδέχθη
τήν συττασιν των άγώνων ταύτων. Ήτο άρα επό-
μενον να συστηθώσι και πολυάριθμα θέατρα μυων έν
Λονδίνω, τά όποια οίχιαί μυων (ratiax-houses) όνα-
μάζονται. Ίδού δε πώς συγκροτείται ή άγών·

Βάλλουσιν εντός αίθούτης σκεβός τι τετραγώνον,
περιοχήν έχον μέτρων τιων, και όνομαζόμενον, rat-
pit ή πλατεία μυων, εντός του όποιου ρί-
πτουσιν αριθμόν τινα εκ των ζωνων ταύτων, α-
τινα συσσωρεύονται άμέσως, κατά τήν συνήθειάν

των κυρίων των σκύλων υποθέσθι ότι οι πο-
τικοί δέν έφρονουσιν έντελώς, και ότι ο εκύλος έμακρύνθη του
σταδίου πριν τούτου, διατάσσεται άμέσως εξέλεγχεις ήτις
γίνονται πετοδντες τινες επί των αυρών των ποντικων·
ώστε, εάν δίδωσι σημεία ζωής, εισάγουσι και πάλιν
τον σκύλον διά να τούς αποτελειώσθι. Έκαστος κύριος
σκύλου όφείλει να φέρη και τους ποντικούς διά τον
ρόνον των όποιων σκοπεύει να στοιχηματίσθι. Τό δε
στοιχημα είναι δύο ειδων· άλλοι μεν στοιχηματίζουσιν
ότι ο σκύλος των θέλει φονεύσθι ριτόν τινα όσισμόν
ποντικων εντός ώρισμένου χρόνου, άλλοι δε χω-